

STIDSHOLT UNGDOMSSKOLE

1994

Stidsholt Ungdomsskoles Årsskrift

1994

Udgivet af
Stidsholt Ungdomsskole
og
Ungdomsskolens Elevforening

Forsiden på årsskriftet er et relief, der blev skænket af smedemester Erik Arentsen i Ørtoft til 60 års jubilæet. Han har selv udført det, og det står ved indgangen til hallen.

Bagsiden: Vores velkendte digetrold, der i en del år har ligget i forhallen, omtalt i årsskriftet 1979 s. 36. Den er udført af Poul Erland, senere tegnet af A. Truelsen.

Vi synes, de to kunstværker er både smukke og festlige. Derfor har vi valgt dem til at smykke årsskriftet.

Tak til alle, der har skrevet i årsskriftet.

REDAKTIONEN

Indholdsfortegnelse

Lignelsen om to ens hjerter	<i>Agnes Martin</i>
At vælge tilliden	<i>Jesper Hegaard</i>
Vi skal opdrage, men til hvad?	<i>Ann-Marie Kaasing Gabrielsson</i>
Årsskriftet 1994	<i>Ejnar Frendrup</i>
Sket i året 1993/94	<i>Grete og Bent Østergaard</i>
Glæde og nervøsitet	<i>Ib Kristensen</i>
Årets gang	<i>Grete og Bent Østergaard</i>
Så er der atter gået et år	<i>Christa Grauslund</i>
Kære »gamle« elever	<i>Grethe og Jeppe Buhrkall</i>
Henrik Klitgaard	<i>Henrik Klitgaard</i>
Traditioner	<i>Michael Christiansen</i>
Historie	
Meddelelser 1994	
Elevfortegnelse	

Den amerikanske maler Agnes Martin har de sidste år tiltrukket sig stadig større interesse, fordi hendes malerier leverer stof til eftertanke, men også hendes lignelser, hvoraf en er gengivet, vækker til eftertanke.

Bent

Agnes Martin

Lignelsen om de to ens hjerter

Der var engang to elskende, som havde ens hjerter.

Den ene søgte den anden; den anden søgte den første.

Da så englene ned og sagde:

»Hvilket spild«, og lod dem finde hinanden.

Deres hjerter smeltede sammen til ét.

De blev væk for verden, så de lod sig glide ud i den strømmende flod.

Dette hjerte var altid rastløst og det eneste sted det fandt fred var på stranden.

Men selv på stranden sagde én af dem:

»Bare vi ikke var blevet gjort til én«.

Og med det samme fløj den ene halvdel op i himlen og den anden halvdel ud i havet.

Men de længtes efter hinanden.

Og når det regnede sagde den, der var ude i havet:

»Det er en besked fra min anden halvdel oppe i himlen«.

Og når vandet fordampede fra havet og svævede op, sagde den anden: »Det er en besked fra min anden halvdel i havet«.

Englene var forvirrede.

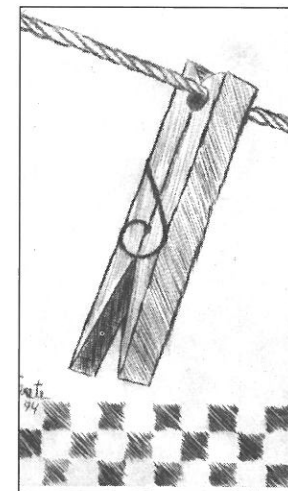
Der er én ting, som Gud ikke kan holde ud – Et lidende hjerte. Han følte, at der var et halvt hjerte i havet og et halvt i himlen.

Gud tænkte: »Hvad skal jeg gøre?«.

Og så faldt hjertet oppe fra himlen ned i havet, og i samme øjeblik blev de begge til havvand.

Lige siden har det været sådan, at når vandet bliver trukket op fra havet og falder som regn, da er det ikke almindelig regn.

Det er den regn, som påvirker folk og blødgør dem.

At vælge tilliden

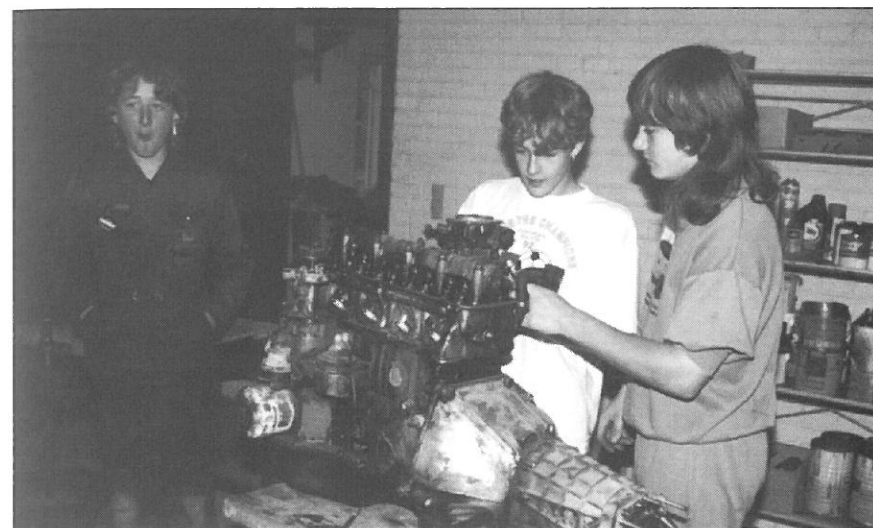
»Den enkelte har aldrig med et andet menneske at gøre uden at han holder noget af dets liv i sin hånd. Det kan være meget lidt, en forbigående stemning, en oplagthed, man får til at visne, eller som man vækker, en lede, man uddyber eller hæver. Men det kan også være forfærdende meget, så det simpelthen står til en enkelte, om den andens liv lykkes eller ej«. (K. E. Løgstrup).

Det, der adskiller mennesker fra dyr, er refleksionen. En evne, vi iflg. 1. Mosebog fik ved Syndefaldet, hvor mennesket blev i stand til at skelne mellem godt og

ondt. Det er den evne, der gør det spændende at være menneske, men også svært.

»Tider skal komme, tider skal henrulle, slægt skal følge slægters gang«; synger vi i Ingemanns kendte salme, men da tid er aktiv, sker der en udvikling fra slægt til slægt og dermed også en ændring af sandheden. Kierkegaard proklamerede på samme tid, at »sandheden er subjektiv«, hvilket især er slået igennem i slutningen af dette århundrede. Der diskuteres i dag etik og moral som aldrig før, hvilket man kan betragte som et modefænomen, eller måske nærmere som et råb

I en lille båd der gynger...

Det er godt at kende en motor

på fastere definitioner af, hvad godt og ondt er! Det bliver dog for omfattende at komme ind på denne diskussion her.

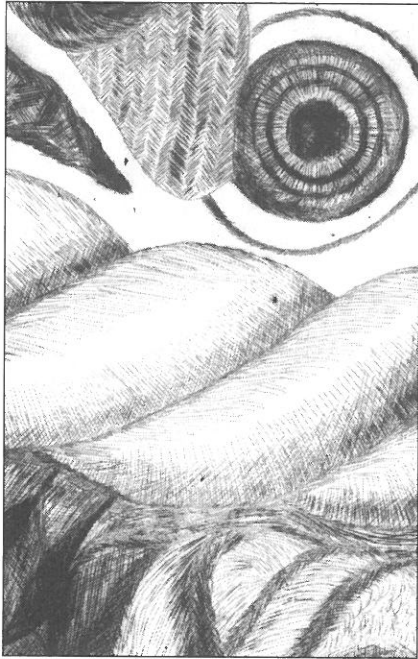
Vi står livet igennem overfor valget mellem at gøre det gode og det onde. Hvad der er godt og ondt, er fastlagt gennem vores kultur og det samfund, vi lever i, hovedsageligt bygget op omkring kristendommen. Men godt og ondt er ikke, på samme tid som tidligere, fundamentale sandheder. I dag er det os selv, der, gennem personlig indsats og kamp for vores værdier, skal skabe sandheder.

Jeg mener, at mennesket er et socialt væsen, der under normale omstændigheder nysgerrigt møder andre mennesker med åbent sind og spontan tillid. En nødvendig tillid, vi må være i

besiddelse af, hvis vi skal have mulighed for at fungere i et fællesskab. Møder vi andre med mistillid, sætter vi os uden for fællesskabet og frasiger os muligheden for at opfylde vores sociale behov.

Uden sociale relationer er det enkelte individ ikke noget i sig selv. Vi er kun mennesker i forholdet til andre mennesker. Hvilken værdi har en stor personlig præstation, hvis den ikke kan videregives til andre og give det enkelte menneske glæde og beundring?

Nogle vælger dog, af den ene eller anden grund, at sætte sig uden for det fællesskab, de får tilbudt. Det gør de ved at opføre sig således, at andre bliver nødt til at have mistillid til dem. De vælger at skabe tvivl om deres trovær-

Øjet?

dighed, måske for at opnå anerkendelse fra andre eller – på trods af andre – for at opnå personlig gevinst. Den bedste måde at styrke det sociale fællesskab, er at møde hinanden med tillid. Under normale omstændigheder tror vi andre og begynder først at tvivle, når vi får grunde dertil. På forhånd tror vi aldrig, et menneske lyver. Det gør vi først, efter at have grebet det i en løgn.

Det drejer sig om at vælge at eksistere

Dyr reagerer instinktivt på forskellige situationer, de reagerer »rigtigt« for at overleve i naturen.

Mennesket derimod, reagerer kun i meget få tilfælde instinktivt. Vi reagerer kulturelt, d.v.s. som vi er blevet opdraget og påvirket til. Dyr reagerer som de skal, de har ikke noget valg. Det har vi derimod som mennesker. Vi kan reagere, som det forventes, men har også muligheden for at gøre det modsatte og uforventede.

Netop fordi mennesker har refleksionen, kan vi vælge at eksistere, at forholde os til tilværelsen. Dyrene er til, vi kan vælge at eksistere. Jeg skriver konsekvent »vælge at eksistere« fordi vi også kan vælge kun at være til, men på den måde overlader vi vores liv i andres hænder og lader os styre, udelukkende af det ydre. Det kan selvfølgelig også være udmærket, men så må man acceptere, at opnåelsen af f.eks. lykke ene og alene beror på omstændighederne og ikke på den personlige indsats.

Vælger man at eksistere, og dermed at overtage ansvaret for sit eget liv, bliver tilværelsen gyldig. Værdier og normer, godt og ondt, er fastlagt i kulturen, men får først personlig gyldighed, når man vælger dem og tager ansvaret for at leve i overensstemmelse med dem. Livet bliver først for alvor betydningsfuldt, når man bevidst overtager det som sin opgave.

Dette giver det enkelte menneske et enormt stort ansvar

Vinduesvask

Vi står hver dag overfor valg, hvor vi kan vælge af pligt eller af tilbøjelighed. Men lige meget, hvad vi vælger, om vi vælger at stå op og gå på arbejde eller blot vælger at blive liggende i sengen, har vi valgt ansvaret. Ikke blot for, om man valgte rigtigt, men også for, at det man valgte, var det gode, det eksemplariske, det etisk rigtige for sig selv og hele fællesskabet. Man kan selvfølgelig give op og overdrage ansvaret til autoriteterne, Gud, statsmagterne, Hitler, narkotikaen, forstanderen, lærerne eller forældrene og nøjes med at være til, men derved fralægger man sig sit liv.

Det er svært at være menneske. Nogle påstår, at livet er en omvej til døden, men er det ikke dette ansvar, disse sorger, disse glæder, disse oplevelser og denne

kamp, der gør livet til det mest spændende og unikke, vi nogensinde kommer til at opleve?

Alt dette betyder kun, at vi kun har det liv, vi selv har valgt, at vi kun har den verden, vi selv har valgt, at vi kun har de værdier og normer, vi selv har valgt, og at vi hver især har ansvaret for vores eget og andres liv. Den tillid, hvormed vi møder andre mennesker, det ansvar vi har overfor os selv, andre og fællesskabet, *det er den del af et andet menneskes liv, vi holder i vores hænder, så lidt eller så forfærdende meget.*

Jesper Hegaard

Nyuddannet lærer fra Hjørring Seminarium, 29 år, gift med Ann-Marie og far til Rebekka. Tidligere soldat, specialarbejder, kontoruddannet, elev på Nordjyllands Idrætshøjskole, hjemmehjælper og vikar på forskellige efterskoler.

Vi skal opdrage - men til hvad?

Man kan spørge sig selv, hvorfor det er vigtigt at jeg, som ny lærer på Stidsholt, skriver et indlæg til skolens årsskrift. Egentlig er det meget indlysende. Forældre, nye og gamle elever vil gerne vide lidt om de personer, der er tilknyttet stedet, hvis ideer og tanker kan være med til at præge skolen fremover. Hvad er jeg for en person, hvad er mine holdninger, ideer og visioner i forhold til Stidsholt Ungdomsskole? Hvert menneske har sin sandhed og sine kæpheste, jeg er ingen undtagelse.

Som lærere er vi autoriteter og igangsættere, de påhviler os et

Stormens øje

stort ansvar, for vi videregiver igennem vort eksempel væsentlige værdier og omgangsformer. Derfor må vi gøre os klart, hvad vi vil med eleverne og vores arbejde her på stedet.

Jeg finder det meget vigtigt, at vi som lærer er hele, harmoniske mennesker, så eleverne har sikre identifikationsmodeller, de kan spille bold op ad. Eleverne må vide, hvor de har os og hvad vi står for, vi må være kontinuiteten i deres foranderlige verden uden selv at stagnere som mennesker. Vi skal kræve noget af eleverne, uden at de selv skal have alle voksenlivets byrder lagt på deres skuldre og indføre dem i vores »fælles virkelighed« uden at tage modet fra dem.

Jeg mener, at hele opdragelsen og dannelsen må være en dialektisk udvikling mellem ligeværdige parter, hvor vi møder eleverne, hvor de er, og gennem demokratiske processer arbejder os frem mod målet, der for mig er *selvforvaltning og subjektiv sandhed*.

Når et barn fødes, er dets fremtid på mange måder determineret. Forældrenes sociale tilhørsforhold afspejler forskellige værdier og normer. Barnet møder gennem hele livet forskellige krav fra forældre, skole og samfund. Tanken om selvforvaltning har sit udspring i den socialistiske

Sammenhold

tradition og pædagogiks ideer om emancipation, en frigørelse af individet fra samfundets internaliserede tanker. Jeg mener dog, at frigørelsen skal renses for politiske tanker, da den socialistiske pædagogik kun går ud på at frigøre børnene fra det kapitalistiske samfunds tanker, for derefter at erstatte dem med socialistiske tanker. Hvor er så frigørelsen henne?

Som lærer finder jeg det vigtigt, at eleverne bliver i stand til at forstå, klare sig i og øve indflydelse på det samfund, de lever i. Derfor skal vi ikke skabe autoritetsstro elever, men elever, der tager ansvar for og aktiv del i eget og andres liv, stiller spørgsmål og engagerer sig. Vi skal hjælpe dem til en konstruktiv udvikling, og

de må derfor også have reel indflydelse på de dele af skolesystemet, der vedrører dem.

På baggrund af Kierkegaards tanker om den subjektive sandhed, er det vigtigt, at vi ikke ensretter eleverne, men styrker deres individualitet og identitet. Den største uretfærdighed er derfor at behandle alle ens. Generelt er den subjektive sandhed aldrig rigtig slået igennem i den traditionelle skole, sikkert fordi det er frygteligt besværligt, når elevernes livsholdninger og meninger også skal respekteres.

Det handler om demokrati. Ikke demokrati som styrelsesform, men demokrati som proces. Demokratiet har i mange år været en floskel, man har viftet med om næsen på eleverne, de

Undervisning

hørte en del om det, men oplevede det aldrig. Et sandt demokrati har kun værdi, hvis mange oplever en personlig forpligtelse til selv at deltage aktivt i det. Demokrati er ikke flertallets ret til at bestemme, men mindretallets ret til at blive hørt.

Ansvarlighed skabes ved at give dem et ansvar. jeg mener, at børn har et naturligt forhold til ansvar, som udvikles, hvis vi viser dem tillid i stedet for kun at kontrollere. Ansvarlighed er en proces, hvor målet er, at eleverne kan handle med integritet.

Vi hører gang på gang, at vi lever i en postmodernistisk tidsalder, hvor værdier nedbrydes og alt flyder. Nogle kalder det pluralisme, andre mener at det nærmer sig nihilisme. Aldrig har vi dog talt så meget om etik og

moral. Derfor er den vigtigste opgave for os som mennesker og som lærer at sørge for, at pluralismen ikke ender i nihilisme og dermed anarki.

Den tyske samfundsforsker og psykolog, Thomas Ziehe, har opstillet en interessant teori om det moderne samfund. Han beskriver den samfundsmæssige og kulturelle udvikling som voldsomt accelererende. Den videnskabelige og tekniske udvikling går så hurtigt, at det er svært at følge med, og de samfundsmæssige processer centraliseres og kompliceres. den eksplosive videnvækst med hurtig udskiftning af »sikker viden«, gør viden til en autoritet – gør viden til magt. Samfundets hastige udvikling gør, at gamle værdier og traditioner mister deres status, og vi får det, Ziehe

kalder *kulturel frisætning*. Når alt hermed kan sættes til diskussion og alt kan lade sig gøre, oplever individet samfundet som kompliceret og bliver frustreret over, om det vælger og gør det rigtige.

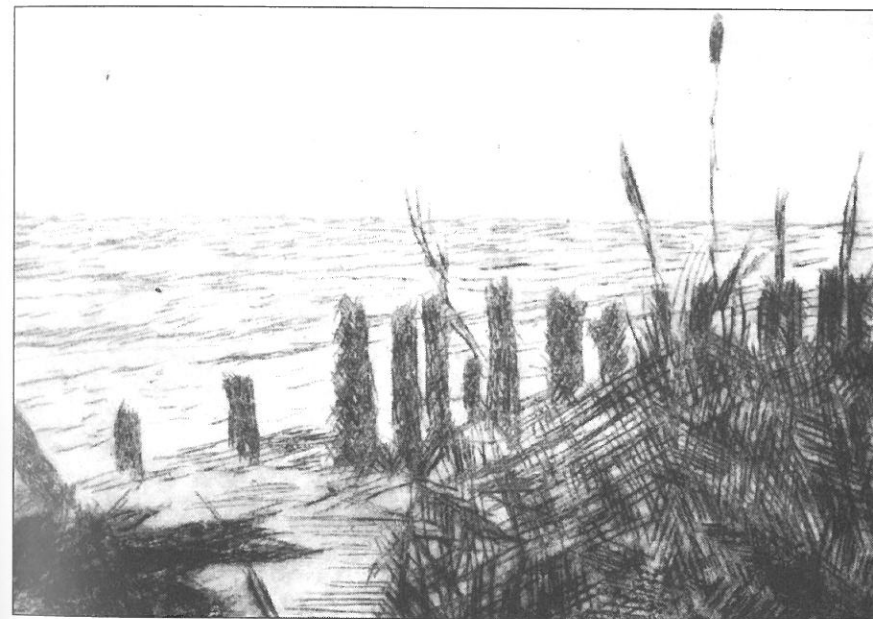
Med Ziehes teori bliver skolens og opdragelsens formål i samfundet sværere at definere. Skolen kan kun give eleverne brøkdelen af den bestående viden, og kvalificering til voksenlivet er næsten umuligt. Det er formålsløst at opdrage til en bestemt fremtid, da den er ukendt. Opdragelsen må derfor sigte på menneskelige værdier og evnen til hurtig omstilling, mod at *skabe* fremtidens samfund i stedet for at *opdrage* til

fremtidens samfund.

Interessen for børnenes opdragelse er ved at blive genopdaget, fordi en større gruppe mennesker er blevet bevidste om, at mange af samfundets problemer har udspring i den manglende omsorg for børn og unge.

Traditionelt opdeler man opdragelse i autoritær, demokratisk og laissez-faire. I vores foranderlige samfund er det mest hensigtsmæssige at opdrage børnene demokratisk, da alt tyder på, at de, der er opdraget efter demokratiske principper, er mere kreative, selvstændige, individuelle, bruger sproget mere aktivt, er kritiske og har en tro på, at ting kan ændres og dermed har større

Stemning ved havet

mulighed for med held og succes at indgå aktivt i samfundet. Den autoritære opdragelse kan give store problemer, især når de unge når til puberteten. Opdragerens magt er ofte begrænset til magten i familien. Når den unge sætter spørgsmålstegn ved denne magt og dermed opdragerens autoritet, opstår der ofte brud eller fortrængning af problemerne, der får afgørende betydning for den unges videre liv.

Dog oplever mange på grund af forældrenes stressede tilværelse, håbløse situationer og manglende evne til at overskue deres eget liv, mangel på opmærksomhed, forældreengagement og grænser – laissez-faire opdragelse. Laissez-faire opdragelse giver ofte de unge en manglende jeg-udvikling, identitetsforvirring, problemer med at indgå i sociale sammenhænge og adfærdsvanskeligheder, hvor negativ kontakt er bedre end ingen kontakt.

Ledende skolepsykolog i Aalborg, Per Kjeldsen, skriver i sin bog »Opdragelse og undervisning – to sider af samme sag«, at forældrene og lærerne sammen har det totale ansvar for kvaliteten og udbyttet af skolegangen. Forældrenes hovedansvar er en ordentlig grundopdragelse af barnet, så forudsætningerne for at modtage undervisning og indgå i sociale samvær er i orden.

Jeg synes, at det er glædeligt, at man efterhånden er nået til det punkt, hvor samfundet ikke får

skylden for alle problemer. Problemerkernes årsager stikker dybere, det er den manglende omsorg for vores børn, der er problemet. Arbejdsløshed og sociale problemer har indvirkning på forældrenes samvær med og opdragelse af deres børn, men arbejdsløshed og sociale problemer fratager ikke forældrene ansvaret.

For mig at se skal vi ikke opdrage børnene til en bestemt fremtid, den skal de selv skabe, men vi skal give dem nogle værdier og ruste dem til selv at tage ansvaret. den samfundsbestemte opdragelse er passé, vi ved ikke, hvordan fremtiden bliver, men den er vores ansvar. Derfor må opdragelsen i dag sigte mod et stærkt individ, der har kræfterne til at klare denne foranderlighed uden at miste sin identitet. Der er i dag ingen given sandhed, du må som menneske skabe din egen.

Disse tanker er udtryk for en teoretisk idealtilstand. Men jeg mener, at det er vigtigt for mig som lærer at have nogle idealer og mål at arbejde henimod, så der er kontinuitet i mit arbejde.

Ann-Marie Kaasing Gabrielsson

Ann-Marie Kaasing Gabrielsson født 1966, gift med Jesper og mor til Rebekka. Dmitterede fra Hjørring Seminarium 1994. Har tidligere arbejdet som havnearbejder, Tjæreborg guide, receptionist, pædagogmedhjælper, cykelvikar, sejlmager m.m.

Årsskriftet 1994

Som oplyst på generalforsamlingen den 14. juni 1994 angående renovering af sydfacade samt plastvinduer på syd- og vestsiden af hovedbygningen, så må vi indrømme, at gårdsiden trængte til samme renovering.

På bestyrelsesmødet den 14. september besluttede en enig bestyrelse at bevilge pengene til dette formål, såfremt tilbudet som Bent skulle indhente, ikke overstiger kr. 270.000.-

Tilbudet lød på kr. 263.000.- + moms ÷ det tilskud, vi kan få hjem fra kommunen efter 10.000 kr. reglen.

Arbejdet påbegyndes i uge 42 og færdiggøres hurtigst muligt, så når det er afsluttet, vil skolen

give et godt og samlet helhedsindtryk udefra.

Bestyrelsen er indstillet på, at årsregnskabet muligvis vil komme ud med underskud iflg. budgettet, men har besluttet sig for at lade arbejdet udføre for at benytte tilskudsordningen, mens den er brugbar inden den 1. november 1994. Derfor den hurtige beslutning, ingen ved, om tilskudsordningen nogensinde vil vende tilbage.

Det er, hvad der er sket, siden generalforsamlingen og inden årsskriftet sendes ud.

Til slut vil jeg ønske alle en glædelig jul.

Ejnar Fremdrup

Køkkentjans

Sket i året 1993/94

Dette stykke om sket i året er en videreførelse af en generalfor-samlingsbeslutning og vil være en bestanddel af årsskriftet frem-over. Det skal ikke erstatte årets gang, som skriver om ting sket på skolen set indefra, men skal være et forsøg på at beskrive, hvad der er sket på skolen og med skolen det sidste år.

Som skrevet sidste år startede vi med 97 elever i august 1993, de fungerede godt, både på den ene og den anden måde, men efter jul måtte vi alligevel sige farvel til 6 elever, der ikke kunne huske, at vi ikke vil have hash på skolen. de andre elever forstod det heldigvis, således at det ikke kom til at indvirke på resten af årets for-løb.

Vi kan tydeligt mærke, at den nye tilskudsform til eleverne og deres forældre gør, at mange flere søger ind på efterskolerne. Det er jo blevet sådan, at også folk med mellemindkomster har råd til at sende deres unge på efterskole. Alt det betyder, at vi også i år kunne starte med 97 elever, og i skrivende stund 26/10 kan jeg kun udtrykke tilfredshed med elevflokket. Vi har næsten fyldt til skoleåret 1995/96, og det er dejligt, det gør det noget lettere at tilrettelægge både undervisning og økonomi.

Jeg skrev sidste år om en ny efterskolelov, som skulle betyde

en større budgetsikkerhed, da vi skulle have de endelige tilskud-stal fra ministeriet i august-sep-tember, altså 4 måneder før afslutning af finansåret. Men der er åbenbart indkøringsproblemer, da vi ikke endnu har hørt noget fra ministeriet, og heller ikke hører noget før sidst i november. Det er den sidste mel-ding, så nu kan vi håbe, at den holder stik.

I år har vi haft mulighed for at søge kommunale vedligeholdel sespence, og det har vi gjort, som også formanden omtaler, at vi har fået skiftet næsten alle vinduer i hovedbygningen, har fået huset sandblæst, vandskuret og malet hvidt, således at den ældste del af skolen nu fremtræde som en næsten ny bygning. Jeg håber, I kommer og kigger til elevmødet i maj.

I køkkenet har vi nu fået et stort fryseskab, således at alle de små fryserne er kommet ud.

Musik har også fået udvidet både lokaler, men også med instrumenter for ca. 120.000 kr., så nu er vi godt med også i dette fag.

På lærerområdet er der også sket en del ændringer. Iben Brøn-dum og Ole Folke er taget tilbage til Ollerup for at gøre deres uddannelse færdig. Henriette Ebbensgaard er rejst til Herning, og er nu med i et nyt projekt for

I en lille båd, der gynger

10. klasse. Susan Winkler ville gerne prøve kræfter med børne-skolen og er blevet ansat i Øster-vrå. Lars Hansen ville efter næsten 8 års virke prøve noget nyt og er nu ansat på Han Her-reds Ungdomsskole, og Fatima er gået på efterløn, men har stadig 200 timer pr. år her på skolen. Her fra skolen siger vi tak for åre-ne, få eller mange, man har vir-ket ved skolen.

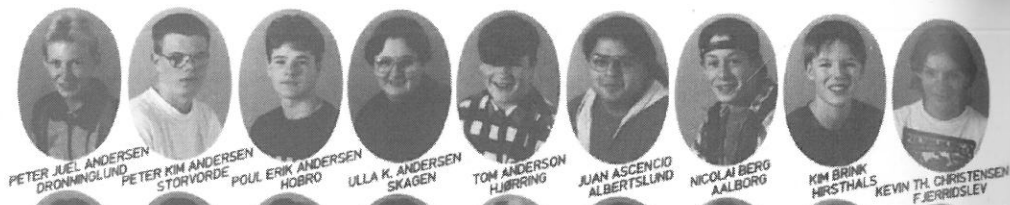
Vi var heldige og kan byde vel-kommen til nye lærere, nye for os, men med god erfaring andre ste-der fra. Henrik Klitgaard har i 17 år undervist ved Bangsbostrand skole i Frederikshavn. Michael Christiansen kommer fra Han Herreds Ungdomsskole, hvor han har været i 7 år. Per Lauritzen kommer fra Fyn efter 7 år i folke-skole. Ib Kristensen har haft arbejde på Thorsgaard efterskole og Thylands ungdomsskole. Ann-Marie Gabrielsson og Jesper

Hegaard kommer fra Hjørring, hvor de blev færdige i sommer. Endelig har Mona de Lassen på grund af sygdom sagt sin stilling op. I stedet har vi så fået Søren Brøndsted.

Igen i år har skolen været lejet ud i sommerferien. Vi startede med musik, Københavns Ung-domssymfoniorkester, 80 musikere og de kan spille. Derefter Louise Frevert igen med ca. 40 mavedansere i alderen 18-60 år. Det siges, at hverken alder eller størrelse har betydning, og det passer. Så havde vi igen besøg af svenske familier, hvis drenge spillede med i Dana Cup i Frede-rikshavn. Endelig sluttede som-meren med Retsforbundets som-merstævne, hvor der ikke blev talt politik, men hørt foredrag af mange spændende mennesker.

En god jul til alle.

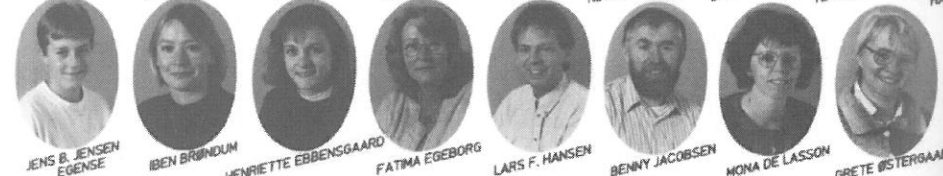
Grete og Bent

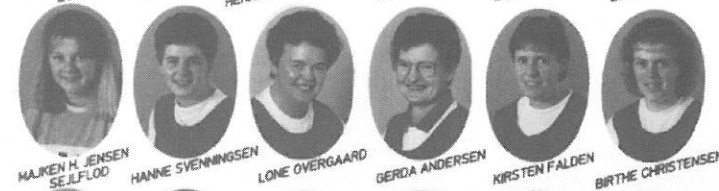
PETER JUEL ANDERSEN
DRONNINGLUND
PETER KIM ANDERSEN
STORVORDE
POUL ERIK ANDERSEN
HOBRO
ULLA K. ANDERSEN
SKAGEN
TOM ANDERSEN
HJØRRING
JUAN ASCENCIO
ALBERTSLUND
NICOLAI BERG
AALBORG
KIM BRINK
HIRSTHALS
KEVIN TH. CHRISTENSEN
FJERRISLEV

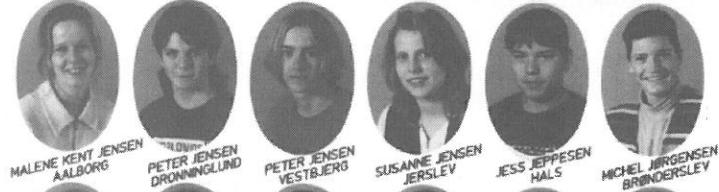
FREDDY HANSEN
SVENSTRUP
GRITT F. HANSEN
BRUNDBY STR.
MIKKEL K. HANSEN
SKAGEN
NICOLAI HANSEN
VODSKOV
TRINE HANSEN
VRA
MICKEY T. HOLM
NØRRESUNDBY
JOHNNY HYDTFELDT
BRUNDBY
PIA HVID-HANSEN
HINERUP
HENRIETTE ILSØ
HAMMEL

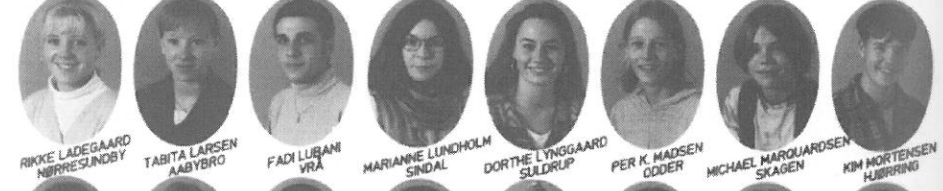
JENS B. JENSEN
EGENSE
IBEN BRINDUM
HENRIETTE EBBENSGAARD
FATIMA EGEBOG
LARS F. HANSEN
BENNY JACOBSEN
MONA DE LASSON
GRETE ØSTERGAARD

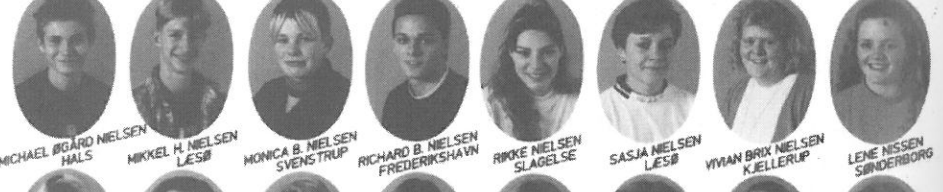
MAIKEN H. JENSEN
SEJFLØD
HANNE SVENNINGSEN
LONE OVERGAARD
GERDA ANDERSEN
KIRSTEN FALDEN
BIRTHE CHRISTENSEN

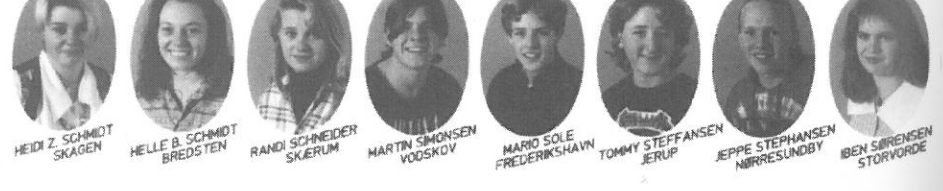
MALENE KENT JENSEN
AALBORG
PETER JENSEN
DRONNINGLUND
PETER JENSEN
VESTBJERG
SUSANNE JENSEN
JERSLEV
JESS JEPPESEN
HALS
MICHEL JØRGENSEN
BRØNDERSLEV

RIKKE LADEGAARD
NØRRISUNDBY
TABITA LARSEN
AABYBRO
FADI LUBANI
VRA
MARIANNE LUNDHOLM
SINDAL
DORTHE LYNGGAARD
SULDRUP
PER K. MADSEN
ODDER
MICHAEL MARQUARDSEN
SKAGEN
KIM MØRTENSEN
HJØRRING

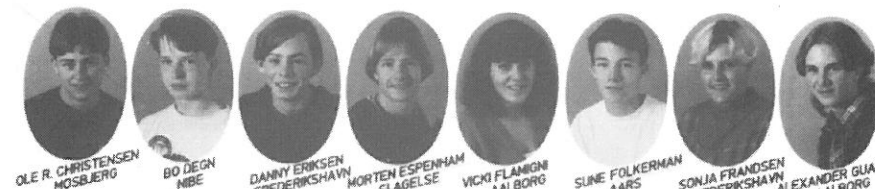
MICHAEL ØGÅRD NIELSEN
HALS
MIKKEL H. NIELSEN
LESØ
MONICA B. NIELSEN
SVENSTRUP
RICHARD B. NIELSEN
FREDERIKSHAVN
RIKKE NIELSEN
SLAGELSE
SASJA NIELSEN
LESØ
VIVIAN BRIX NIELSEN
KJELLERUP
LENE NISSEN
SØNDERBORG

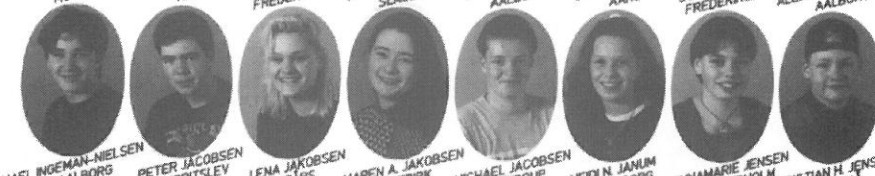
HEIDI Z. SCHMIDT
SKAGEN
HELLE B. SCHMIDT
BREDSTEN
RANDI SCHNEIDER
SKJERUM
MARTIN SIMONSEN
VODSKOV
MARIO SOLE
FREDERIKSHAVN
TOMMY STEFFANSEN
JERUP
JEPPE STEPHANSEN
NØRRISUNDBY
IBEN SØRENSEN
STORVORDE

STIDSHOLT UNGDOMSSKOLE 1993 - 1994

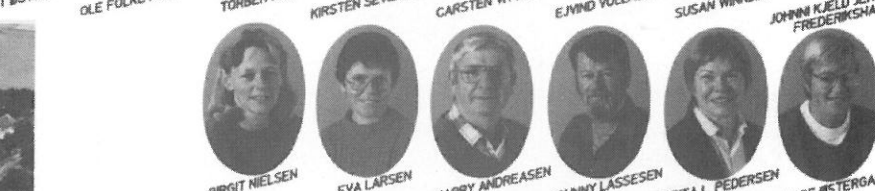
OLE R. CHRISTENSEN
MOSBJERG
BO DEGN
MIBE
DANNY ERIKSEN
FREDERIKSHAVN
MØRTE ESPENHAM
SLAGELSE
VICKI FLAMIGNI
AALBORG
SUNE FOLKEMAN
AARS
SONJA FRANDSEN
FREDERIKSHAVN
ALEXANDER GUARIN
AALBORG

MICHAEL INGEMAN-NIELSEN
AALBORG
PETER JACOBSEN
FJERRISLEV
LENA JACOBSEN
TÅRS
MAREN A. JACOBSEN
ØSTBIRK
MICHAEL JACOBSEN
PANDRUP
HEIDI N. JAHUM
AALBORG
ANNAMARIE JENSEN
SØNDERHOLM
CHRISTIAN H. JENSEN
GRENA

BENT ØSTERGAARD
OLE FOLKE PEDERSEN
TORBEN PIHL
KIRSTEN SEVERINSEN
CARSTEN WITTRUP
EJVIND VOLLMER
SUSAN WINKLER
JOHNNY KJELD JENSEN
FREDERIKSHAVN

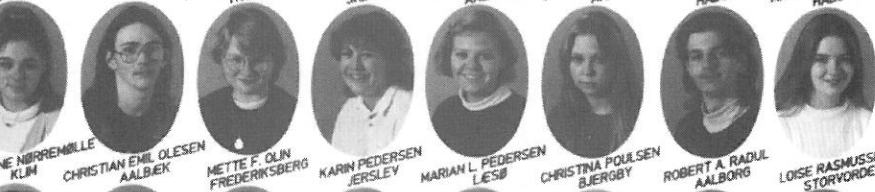
BIRGIT NIELSEN
EVA LARSEN
HARRY ANDREASEN
JOHNNY LASSESEN
BRITA L. PEDERSEN
AASE ØSTERGAARD

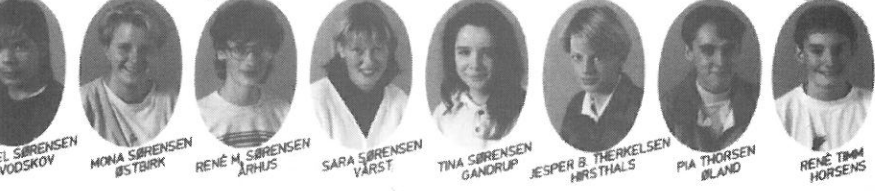
MARIA KJERGAARD
HJØRRING
NUKA B. KLEIST
GANDRUP
LULU KRISTENSEN
HANNERUP
TOM KRISTENSEN
DRONNINGLUND
THOMAS KRISTOFFERSEN
HJØRRING
ANETTE KIER
BRØNDERSLEV

MICHAEL MØRTORP
NØRRISUNDBY
ANJA M. NIELSEN
SEBY
ARQALUNGUARD NIELSEN
HYDØYRE
BRIAN NIELSEN
SKJØRRING
CARSTEN NIELSEN
AALBORG
CHARLOTTE NIELSEN
AARS
MARIE NIELSEN
HADSUND
MICHAEL B. NIELSEN
HADSUND

ANN KATHRINE NØRRISUNDBY
KJELLERUP
CHRISTIAN EMIL OLESEN
AALBØK
METTE F. OLIN
FREDERIKSBØG
KARIN PEDERSEN
JERSLEV
MARIAN L. PEDERSEN
LESØ
CHRISTINA POULSEN
BJERGBY
ROBERT A. RADUL
AALBØG
LOISE RASMUSSEN
STORVORDE

MIKKEL SØRENSEN
VODSKOV
MONA SØRENSEN
ØSTBIRK
RENE M. SØRENSEN
ÅRHUS
SARA SØRENSEN
VÅRSØ
TINA SØRENSEN
GANDRUP
JESPER B. THERKELSEN
HIRSTHALS
PIA THORSEN
ØLAND
RENE THOMAS
HØRSNØS

Glæde og nervøsitet inden skolestart

Torsdag den 30/6 1994 var en helt speciel dag for mig. Det var den sidste dag på den fritidsordning i Aalborg, hvor jeg var ansat. Nu var det endelig slut med skrigende unger, som skulle trøstes, slut med at sætte børnehaveklasser i gang med et eller andet, fordi de kedede sig, og slut med at gøre dem opmærksomme på, for 5. gang den samme dag, at nu skulle de altså rydde op efter sig. Det var også slut med at binde snøreband, sætte tynde tråde igennem bittesmå synåleøjer (og så mig, som har fem tommelfingre på hver hånd), og slut med at hente bortkomne bolde i naboens have. selv om jeg ville komme til at savne de små djævlunger, glædede jeg mig til at stoppe i fritidsordningen og starte på Stids-holt Ungdomsskole.

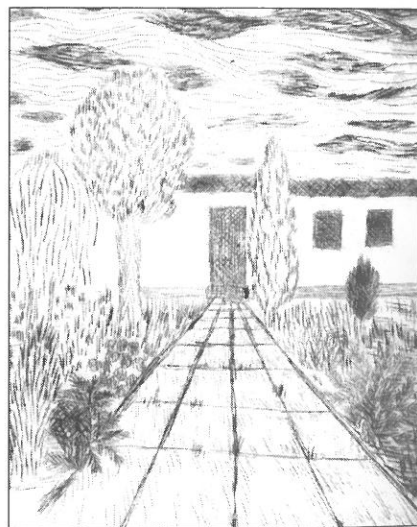
Men midt i glædesrusen var jeg også lidt nervøs, for var jeg nu i stand til at klare opgaven, jeg havde ganske vist været vikar på et par efterskoler, men det var kun i kortere perioder. Tanken om at føre en klasse gennem et helt skoleår, ovenikøbet to udvidede hold, gjorde mig mildest talt lidt nervøs. men på den anden side, der er jo heller ingen, som har sagt, at det skulle være nemt.

På trods af nervøsiteten er jeg alligevel glad for, at jeg skiftede

job. Også selv om eleverne har forventninger til min undervisning, forventninger, som jeg nok ikke kan opfylde fuldt ud, og selv om nogle af eleverne ind imellem kan være støjende og øretæveindbydende, så kan jeg ikke lade være med at tænke, at det er da nogle dejlige unger allesammen. Hertil skal lige tilføjes, at de voksne på stedet heller ikke er så tossede.

En ting kan jeg slå helt fast, på trods af begynderproblemer, jeg har ikke på noget tidspunkt fortrudt, at jeg startede på Stidsholt Ungdomsskole.

Ib Kristensen

Årets gang

August -93. Skoleåret startede 4. august, hvor lærerne mødte op til 3 dages lærermøder, hvor vi fik tingene talt igennem og tilrettelagt det kommende år, således at vi var klar til at tage imod 97 spændte elever søndag den 8. august. De første dage gik som de plejer. Lære hinanden at kende, prøver, inddeles i hold og igang med skemaet, så inden den første uge var gået, var vi i fuld gang med hverdagen og lærte ret hurtigt hinanden at kende, både de stærke og de mindre stærke sider.

September. Startede med tur til Glamsbjerg Fri- og Efterskole på Fyn. Et skolebytt, som vi har gjort et par gange før og altid med stort udbytte og godt vejr. Denne gang var ingen undtagelse.

Traditionen tro var der åbent hus på alle landets efterskoler 26. september. Vi havde et godt besøg, ca. 200 mennesker kom forbi i løbet af eftermiddagen.

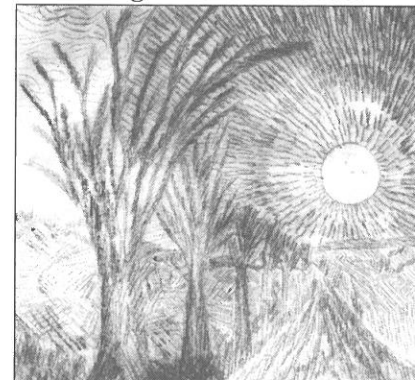
Den 29. september havde vi besøg af Aabybro Ungdomsskole, og der blev dystet i hallen, danset i foredragssalen og drukket kaffe i spisesalen.

Oktober er jo efterårsmåned, hvor træernes blade skifter farve, inden de falder af. Det er også måneden, hvor sommertiden

er ophørt, dagene bliver kortere, og det begynder at være mørkt, når man skal op.

Sådan en måned skal der helst ske noget, og vi har gennem nogle år haft et værelsesbyt denne måned. Det er en fornyelse at komme til at bo sammen med andre, også fordi alle nu kender hinanden. Så 14. oktober var »store flyttedag«, og så kunne vi ellers tage på efterårsferie, efter at have deltaget i skolernes motionsløb, som også er blevet en tradition.

November er normalt måneden, hvor der er forældrekonsultation, således også i år. Den 14. november var forældrene inviteret til at høre om deres unge mennesker. Det er en hyggelig dag, hvor alt foregår i spisesalen. En dag med megen snak og en dag, hvor vi kommer til at lære forældrene meget mere at kende.

Kommende verdenspianist?

December. Julemåneden, hvor alle traditionerne kommer frem igen. Sove en time længere om morgenen, hygge, klippe julepynt, teatertur den 11. december, besøg af Per Rye ang. erhvervspraktik næste år o.s.v., for endelig at slutte med julemiddag før juleferien.

Januar. Så er tiden inde til noget, der har været talt om i lang tid. Norgesturen. Afgang fra Stidsholt 8. januar kl. 13.30 og hjemkomst 14. januar 5.30. Så kort kan er skrives, men når der bliver fortalt om turen, tager det lang tid, og der bliver grinet og drillet med de forskellige grader af færdigheder i den ædle kunst at bevæge sig rundt på ski.

26. januar var vi på besøg på Ingstrup Efterskole. En god aften, det er altid godt at se andre skoler.

Februar. Erhvervspraktik for 9. klasse i uge 6 og 7. Alle glæder sig, og der er stort set kun positive tilbagemeldinger fra praktikstederne. Måneden slutter med vinterferie.

Marts starter med fastelavnsfest den 3. Der bliver udvist stor aktivitet med hensyn til udklædning, mange er ikke til at kende igen. Den 15. marts var skolen for andet år vært ved stort volleyballstævne, alt fungerede, alle hjalp godt til, og det er nødvendigt for

at få så stort et stævne til at blive vellykket. Måneden sluttede med påskeweekend, hvor forældrene var inviteret til at komme Palmesøndag for at se, hvad der var blevet lavet i løbet af weekenden. Nogle havde gået Åsen igennem med overnatning i det fri, det var koldt, andre var på slotstur og løb. På skolen var forskellige værksteder i gang, akrylmaling, skulptur, elektronik, drama og musik, tur til badelandet i Frederikshavn. En weekend, hvor der virkelig bliver bestilt noget.

April - maj. Prøvetiden nærmer sig, mange ting skal nås, noget skal repeteres en gang mere, og så spilder vi en hel uge på disse skriftlige prøver, men de

får dog en ende, og Kr. Himmelfartsdag kunne vi så slappe lidt af med at lege »fangerne på fortet«, og så var vi klar til at lade op til de mundtlige prøver, men inden skulle vi have elevmøde den 15. maj, og så kom der traditionen tro mange gamle elever for at se, hvordan »deres« skole ser ud i dag, husk at der er elevmøde den 3. søndag i maj.

Prøverne blev overstået, og så var der rengøring og en tur i Fårup Sommerland inden store grædedag, hvor vi skulle tage afsked med hinanden. Det er en dag, som ingen af os ser frem til med glæde, for vi ved, at der vil være flere, vi aldrig ser mere.

Grete og Bent

Klar til cykelturen

Så er der atter gået et år.

Jeg får lyst til at sende alle mine gamle elever en hilsen.

Jeg vil håbe, at det forløbne år har bragt jer glæde – godt helbred og tilfredshed.

JEG VIL MALE DAGEN BLÅ
MED EN SOLSKINSSTRIBE PÅ.
VÆLGE LYSET FREM FOR SKYGGEN
GI' MIG SELV ET PUF I RYGGEN.
JEG VIL MALE DAGEN BLÅ.

Denne sang har vi sunget så ofte her på Stidsholt Ungdomsskole. den får mig til at tænke på, at vi kun skal tælle de lyse timer.

En af mine lyse timer er, når en af jer ringer eller kommer på besøg. I er altid velkommen.

HAV DET GODT
PAS PÅ JER SELV,
VI SES FORHÅBENTLIG –
OM IKKE FØR SÅ TIL ELEVMODE.

Christa

Kære gamle elever og venner af Stidsholt Ungdomsskole

Hermed vil vi gerne sende jer de bedste ønsker om en glædelig jul og et godt nytår med fred på jorden.

For os her i »Skovhuset« går det godt. Vi lever med i hverdagen med de glæder, den giver og føler med de mennesker, der lever i krigens rædsler.

Hverdagens glæder har vi. Vore børn, svigerbørn, børnebørn og gode venner.

Vi tænker med glæde tilbage på Stidsholt, hvor vi arbejdede en stor del af vores liv, og mange gange dukker minder om hverdag og fest frem. Ind imellem må vi have småbilleder og elevbilleder frem.

Karen Søndergaard og Grethe arbejder stadig for Mother Theresa og sender strikkede trøjer og børnetøj til Indien, og for mig er haven og værkstedet gode steder at være.

Vore bedste hilsner

Grethe og Jeppe Buhrkall

Henrik Klitgaard

Jeg trådte mine barnesko i Gl. Hasseris – lidt uden for Aalborg.

Efter et par afstikkere i uddannelsessystemet blev jeg lærer i 1976, og har siden tjent til de daglige brødkrummer på en stor byskole i Frederikshavn.

Jeg er gift med Jane, og husstanden består endvidere af Anne - Lasse - Sussi - Mille - Palle og Elvira. det er henholdsvis datter, søn, 2hund samt 2marsvin.

Hvorfor så skifte folkeskolen ud med Stidsholt Ungdomsskole? Hvad har de, som folkeskolen ikke har?

Det samme kom jeg til at tale med en bekendt om her i efteråret. Hun hedder Rikke og læser til lærer. »Hvis nogen havde sagt til mig i 9. klasse, at jeg på et tidspunkt ville læse til lærer, ville jeg ha' skreget af grin. Jeg kunne ikke fordrage at gå i skole. Men så kom jeg på efterskole i 10. klasse – og så vendte bøtten«.

Og når Rikke går på seminariet er det helt sikkert for at blive lærer på en ungdomsskole. Vi kunne blive vældig enige om, at ét ord skiller de to skoleformer – nemlig ordet fællesskab.

Det med fællesskab kan være svært at hitte i en folkeskole. Jo – et par hytteture og en lejrskole i

et 10-årigt forløb – hvis økonomien tillader! Og så er det for én klasse – hvad med resten af flokken?

Men se, på en efterskole er der fællesskab, så det batter. Når venner, familier, statsmænd mødes, sker det altid ved et fælles måltid. Her har vi fælles måltid tre gange daglig i et helt år! Det vil vi huske, når vi sidder på plejehjemmet. Vi er fælles om rengøring, vi er fælles om at være søvnige om morgenen. Vi er fælles om at lære de sange, som vi synes, vi bør kende som almindelige danskere. Dem vil vi også huske.

Vi er også fælles ansvarlige for, at vi alle får et godt år. Et år, vi ikke bare vil huske, men se tilbage på som en vitaminpille, det tog et år at spise – men virkede resten af livet.

Med håb om, at vi alle må skilles til sommer og oprigtigt mene, at årgangen 1994/95 var den bedste.

Henrik

Traditioner?

Jul, påske, pinse o.s.v. er begreber, som de fleste mennesker forbinder med glæde, hygge og samvær med familie og venner. Jeg, derimod, er nok, hvad disse ting angår, knap så traditionsbunden som de fleste, mine juleforberedelser starter som regel først den 23. december, og jeg har, groft sagt, svært ved at se julen som andet end en årlig tilbagevenden af for store udgifter.

Traditioner har jeg dog: Hver efterårsferie »tvinger« jeg min kone og mit barn og mine svigerforældre til at tage på fisketur i Sverige. Vi har, som vort lille naturparadis, fundet et område ved Vättern ca. 200 km nordøst for Göteborg. Her ligger Hökensås Naturreservat, et sandt eldorado for lystfiskere, svampe- og bærplukkere, fuglekikkere, jægere og naturelskere i al almindelighed.

Naturreservatet dækker et område på ca. 100 km², og består udelukkende af skov og vand. Vandet vil sige over 60 søer fra fodboldbanestørrelse til ca. 5 km². Området er derudover udstyret med et passende antal campingpladser og hyttebyer.

Når vi er af sted, køber vi en færdigpakket rejse, køber fiskekort til to dage og slapper af resten af tiden, med skovture, sightseeing i de omkringliggende

områder, kortspil og andet. Der er endvidere mange muligheder på pladserne, f.eks. tennis, golf og minigolf.

Men det, der trækker de fleste mennesker til området, er naturen og søerne. Der blev i 1990 solgt 25.000 fiskekort til området, derudover har man en del søer, som bliver udlejet til f.ske. en firmaudflugt eller til foreninger.

Søerne er det, man kalder retnonsøer, d.v.s. de for en del år siden har fået hele deres bestand af fisk slået ihjel med gift. Når søerne så har ligget hen et års tid, begynder man at udsætte fisk, fortrinsvis regnbueørreder, men også søørreder og andet. Man fortsætter så med at sætte fisk ud i forhold til det antal fiskekort, der bliver solgt, ca. 2 kg pr. kort, hvilket betyder mindst 50 tons ørreder pr. år. Hovedparten af disse kommer fra områdets eget dambrug, dog er man i højsæsonen nødt til at hente fisk udefra.

Området, som (udover lystfiskere) besøges af mange mennesker, virker meget uberørt, naturen kan tilsyneladende klare presset uden at blive nedslidt.

Søerne varierer fra den helt uberørte natursø, hvor bredderne er svært fremkommelige, til den fuldkomment friserede sø, hvor man uden besvær kan komme frem. Ja, svenskerne, som jo er

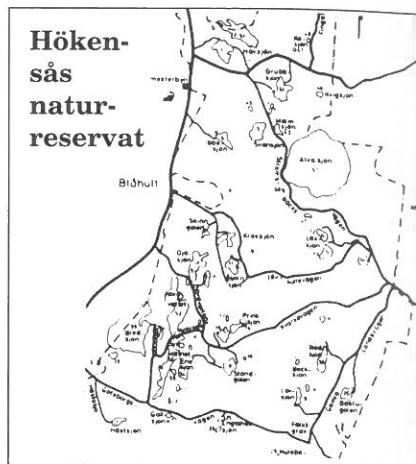
meget progressive med mange ting, har anlagt en sø, så den er tilgængelig for handicappede lystfiskere, d.v.s. der er plads til kørestole, og der er også et par både, der er egnet til kørestolsbrugere.

Der findes forskellige kategorier af søer. Nogle søer er kun for fluefiskere, andre for spinnefiskere, og atter andre er åbne for alle slags sportsfiskeri. Søerne i de to første kategorier er lidt dyrere at købe kort til, til gengæld er fiskerne også betydeligt større, op til ca. 8 kg.

Området byder på muligheder for lystfiskere af alle slags, nogle søer er mere populære end andre, d.v.s. at vil man have selskab, vælger man en af disse, andre søer kan man gå alene ved hele dagen uden at blive forstyrret af andre.

Er man også til andet end fiskeri i naturen, er der mange elge i området, og der er mange fuglearter, som man aldrig eller sjældent ser herhjemme. Vi har set en tjur, som er en hønsefugl på størrelse med en gås, urfugle, trænere, isfugle og andre, som jeg aldrig har set før.

Af andre attraktioner, udover naturen, kan nævnes adskillige historiske mindesmærker, et par kirker fra 1100-tallet, et meget stort kalkstensbrud, et industri- og bilmuseum og mange andre ting, som man bliver gjort opmærksom på overalt. Området, Västergötland, kaldes iøvrigt

»Glasriket«, på grund af de mange fabrikker og værksteder, der fremstiller glas i alle afskygninger.

Jeg mener, at området er ideelt for familieferier, da naturen er let tilgængelig, og de forskellige faciliteter er godt fordelt, så der er lidt for enhver smag. Dog vil jeg sige, at er man til vildmarksferie, så er området lidt for friseret. Så må man køre de sidste 1000 km nordpå.

Min familie vil, uden tvivl, være i stand til at få mig til at mande mig op og være med til at gøre julen, påske og de andre dage til varme oplevelser for familien, men lige så sikkert er det, at vi igen næste år (i efterårsferien), med diskret pres fra min side, vil være at finde i Hökensås Semesterby eller ved en af søerne med fiskegrejet i hånden.

Man må jo holde ved traditionerne.

Michael Christiansen

Historie

Hvad er rigtigt og forkert, når der skrives historie. Her er et par pluk fra Onkel Toms Hytte.

Middelalderen

Landmanden i middelalderen var en hovbonde. Han skulle gå og tralle for herremanden i tide og utide. F.eks. kunne herremanden bestemme, at bønderne skulle ud at høste midt om natten, også selv om der var stærk snestorm.

Når godsejeren skulle ud fra sit gods, sad han inde i en meget fin godsvogn, mens chaufføren sad på en hård bænk og trak hestene i selerne. På den måde var der stor forskel dengang.

Bønderne havde det sådan til husbehov. De boede i et lille tækeligt hus ude på landet, og skulle de hente vand eller mælk, måtte de gå med et stort låg over skuldrene. Var herremanden for meget en bondeplager, kunne de gøre oprør, men så kom de op at ride på en kæphest.

Jernalderen

I sidste uge besøgte vi en slags friluftsmuseum fra jernalderen. Der var gratis indkomst, så det var en billig fornøjelse. Husene var meget gamle, og de lå i en stor rundcirkel. I midten af pladsen herskede der en rigtig levende ild, og her kunne man bage snogbrød og kartofler. Først skulle vi

male noget korn på en sten. I starten var vi helt i vildrede med, hvordan vi skulle gøre, men det gik alligevel.

Bagefter kom nogle af drengene med noget afdøde fisk, som de havde fanget med en kano. Vi skulle også lege med ler, og vi lærte af en dame, hvordan mønsteret skulle indskraveres i krukken. Jernfolket var jægere og samlere. Man ved, at de jagede dyr og den slags, men hvad de samlede på, er ikke godt at vide.

Meddelelser 1995

ELEVMOØDET

afholdes søndag den 21. maj kl. 14.00.

Reservér venligst dagen i god tid og kom til Stidsholt. Det er mere festligt, når vi er mange. Se avisernes annoncer i god tid. I er velkommen til at tage jeres forældre eller ægtefælle og børn med.

JUBILÆUMSHOLDENE

Elever fra	1989-90	(5 år)
Elever fra	1984-85	(10 år)
Elever fra	1979-80	(15 år)
Elever fra	1974-75	(20 år)
Elever fra	1969-70	(25 år)
Elever fra vinteren	1964-65 og sommeren 1965	(30 år)
Elever fra vinteren	1959-60 og sommeren 1960	(35 år)
Elever fra vinteren	1954-55 og sommeren 1955	(40 år)
Elever fra vinteren	1949-50 og sommeren 1950	(45 år)
Elever fra vinteren	1944-45 og sommeren 1945	(50 år)
Elever fra vinteren	1939-40 og sommeren 1940	(55 år)
Elever fra vinteren	1934-35 og sommeren 1935	(60 år)

indbydes på elevmødedagen med eller uden ægtefælle til jubilæums-sammenkomst med middag kl. 11. Send et kort med tilmelding en uge før til os.

Prøv at finde frem til gamle kammeraters adresse og gør opmærksom på festen.

ADRESSEÆNDRINGER:

bedes sendt til kasserer Orla Jensen, Aalborgvej 229, 9300 Sæby, tlf. 98 46 83 40.

ELEVFORENINGENS BESTYRELSE:

Knud V. Andersen, H.C. Andersensvej 5, Aalborg, fmd.	98 12 14 43
Orla Jensen, Aalborgvej 229, Syvsten, 9300 Sæby, kass.	98 46 83 40
Henrik Christiansen, Rævdalsvej 8, 9330 Dronninglund	98 84 24 65
Fatima Egeborg, Smedevej 8, 9330 Dronninglund, sekr.	98 86 73 45
Anette Simonsen, Årestrupvej 26, 9000 Aalborg	98 13 29 04

SKOLENS BESTYRELSE:

Ejnar Frendrup, Vestergade 46, 9400 Nr.sundby, fmd.	98 17 02 31
Verner Andersen, Skolebakken 1, 9870 Sindal, næstfmd.	98 47 30 36
Anders Peter Jensen, Lillehedensvej 50, 9850 Hirtshals	98 94 38 49
Lis Sohnemann, Gravsholtvej 10, Langholt, 9310 Vodskov ..	98 25 71 49
Jørgen Trolborg, Råbjergvej 220, 9982 Aalbæk	98 48 80 64
Niels Rafn Højen, Hunetorpvej 6, 9492 Blokhush	98 24 98 16
Knud Andersen, H. C. Andersensvej 5, 9000 Aalborg	98 12 14 43
(elevforeningens formand)	

TELEFONNUMRE:

Skolens telefon	98 46 80 33 og 98 46 81 03
Elevtelefon	98 46 80 72
Grete og Bent Østergaard	98 46 81 98
Grethe og Jeppe Buhrkall, Solsbækvej 96, 9300 Sæby	98 46 73 52

Musiktime

Elever 1993/94

Peter Juel Andersen	Hjelmkærvej 12	9330 Dronninglund
Peter Kim Andersen	Fællehaven 16	9280 Storvorde
Poul Erik S. Andersen	Karlsvej 21	9500 Hobro
Ulla Andersen	Mosegårdsvej 31, 1.tv.	9990 Skagen
Tom Damgaard Anderson	Ringparken 18	9800 Hjørring
Juan Ascensio	Kærgården 9, 1.th.	2620 Albertslund
Nicolai Berg	Vesterbro 81 C1	9000 Aalborg
Kim H. Brink	Islandsgade 19	9850 Hirtshals
Kevin Thougaard Christensen	Vestergade 63	9690 Fjerritslev
Lulu Christensen	Tophøjvej 11	9500 Hobro
Ole Risager Christensen	Ahornvej 13	9870 Sindal
Bo Degn	Brusåvej 16	9240 Nibe
Danny Eriksen	Vitus Beringsvej 104	9900 Frederikshavn
Morten Demant Espenheim	Sigurdsvej 13	4200 Slagelse
Vicki Francesca Flamigni	Tranumparken 28	9220 Aalborg Øst
Sune Folkerman	Granlidevej 22 A	9600 Aars
Sonja Marie Frandsen	Carl Bruunsvej 1	9900 Frederikshavn
Gritt Fynbo Hansen	Kisumparken 92, st.tv.	2660 Brøndby Strand
Mikkel Kjær Hansen	Grønnegade 24	6950 Ringkøbing
Nikolai Ahrenkiel Hansen	Bålbakken 4	9310 Vodskov
Mickey Thor Holm	Hvorupgårdvej 76	9400 Nørresundby
Johnni Hvidtfeldt	Bjerrelund 44	2660 Brøndby Strand
Pia Hviid-Hansen	Storkevej 26	8282 Hinnerup
Henriette Bækkelund Ilso	Farrevej 19	8450 Hammel
Michael Ingeman-Nielsen	Sdr. Tranders Byg. 52	9220 Aalborg Øst
Peter Jacobsen	Mølleparken 20	9690 Fjerritslev
Lena Kragelund Jakobsen	Skovgårdvej 10	9830 Tårs
Maren Astrup Jakobsen	Ydingvej 33	8752 Østbirk
Michael Jakobsen	Nørregade 42	9490 Pandrup
Heidi Nørgaard Janum	Sallingsundvej 2, st.th.	9220 Aalborg Øst
Anne Marie Thorlund Jensen	Kjøjen 19	9240 Nibe
Christian S. Hesse Jensen	Humlevej 29	8500 Grenå
Jens Bækgård Jensen	Landmandsgade 19	9293 Kongerslev
Majken H. Jensen	Frostvej 16	9280 Storvorde
Malene Kent Jensen	Bynkevej 11	9000 Aalborg
Peter Jensen	Vibevej 12	9330 Dronninglund
Peter Jensen	Månelystvej 6	9380 Vestbjerg
Susanne Jensen	Allen 13	9362 Gandrup
Maria Kjærgaard	Skolegade 23	9800 Hjørring

Nuka Bianca Kleist	Skivervej 71	9362 Gandrup
Thomas Kristoffersen	Åkandevej 55	9800 Hjørring
Anette Kær	Filholmvej 144 A	9700 Brønderslev
Rikke Ladegaard	Fredensvej 26	9400 Nørresundby
Tabita Larsen	Svalevej 4	9440 Aabybro
Fadi Lubani	Strømgade 3, 1.	9760 Vrå
Marianne Lundholm	Ugiltvej 260	9870 Sindal
Dorte Lynggaard	Rykkumvej 27	9541 Suldrup
Michael Marquardsen	Svinget 1, 1. sal tv.	9990 Skagen
Michael Møltorp	Jens Glerupsvej 5	9400 Nørresundby
Arqalunguaq Nielsen	Bymuren 77, 3. th.	2650 Hvidovre
Brian Nielsen	Haverslevvej 85	9520 Støvring
Carsten Nielsen	Jyttevej 44	9000 Aalborg
Marie Nielsen	Tinggade 8	9560 Hadsund
Michael Bilde Øgård Nielsen	Idræts Allé 24	9370 Hals
Mikkel Henry Nielsen	Troldmosevej 5	9950 Vesterø
Richard Bo Nielsen	Slagelsegade 21	9900 Frederikshavn
Rikke Christina Nielsen	c/o Mogensen	9870 Sindal
Sasja Nielsen	Sneppevej 9	9960 Østerby Læsø
Lene Nissen	Ringløkke 5	6400 Sønderborg
Ann Kathrine Lund Nørmølle	Ullerupvej 263	9690 Fjerritslev
Mette Flarup Olin	Lyngvej 42, st.th.	2800 Lyngby
Karin Stokholm Pedersen	Mimosevej 3	9740 Jerslev J.
Marian Louisa Pedersen	Markstien 12	9950 Vesterø Havn Læ
Christian Poulsen	Skagen Landevej 118	9800 Hjørring
Robert Alexandru Radut	G. Lindenovsvej 123	9210 Aalborg SØ
Louise Løvenholdt Rasmussen	Landholmvej 2	9280 Storvorde
Helle Blicher Schmidt	Thit Jensensvej 98	7182 Bredsted
Randi Skovbak Schneider	Bandgårdsvej 35	9900 Frederikshavn
Martin Simonsen	Granlunden 16	9310 Vodskov
Mario Sole	Bangsbovej 26	9900 Frederikshavn
Tommy Steffansen	Sindalvej 17	9981 Jerup
Jeppe Stephansen	Møldalsvej 2 st.	9400 Nørresundby
Iben Sørensen	Kildevænget 18	9280 Storvorde
Mikkel Brostrøm K. Sørensen	Tingvej 129	9310 Vodskov
Mona Sørensen	Præstemarken 29	8752 Østbirk
Rene M. Sørensen	Langenæs Allé 50 1.	8000 Aarhus C.
Sara Lind Hejlskov Sørensen	Gudumvej 102	9260 Gistrup
Tina Sørensen	Vandværksvej 3	9362 Gandrup
Jesper B. Therkelsen	Lærkevænget 4	9850 Hirtshals
Pia Thorsen	Hovengen 31	9460 Brovst
René Tim	Enblommevej 8	8700 Horsens3

STIDSHOLT UNGDOMSSKOLES ELEVFORENING

REGNSKAB

for året 1. maj 1993 – 30. april 1994

INDTÆGTER:

Beholdninger pr. 1. maj 1993	2.361,22
Renter	5,31
Restancer	240,00
Indtægter i alt	<u>2.606,53</u>

UDGIFTER:

Kontor	612,00
Gaver	200,00
Renter	20,00
Udgifter i alt	832,00
Beholdninger pr. 30. april 1994	<u>1.774,53</u>
Balance	<u>2.606,53</u>

BEHOLDNINGER PR. 30. APRIL 1994:

Kontant	132,50
Sparekasse anfordring	304,70
Sparekassebog	196,89
Giro	<u>1.140,44</u>
I alt	<u>1.774,53</u>

Ovenstående regnskab er revideret, og der er ingen anledning til bemærkninger.

Lyngså, den 13. maj 1994
Jørgen Farum

Dybvad, den 14. maj 1994
Gerda Osterland Rasmussen

